

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XX; številka 465 datum 7. 8. 2016

KAKO PRISLUHNITI BOGU IN SEBI?

Ko so ljudje nekega puščavnika prosili: **»Sveti mož, govori nam o Bogu,«** je ta sprva dolgo molčal. Ko so nadalje dregali vanj z isto prošnjo, je odgovoril s skopimi besedami: **»Kako bi vam mogel govoriti o Bogu, ko ga še sam iščem? Še nisem dosti dolgo molčal. Išcite ga sami v tišini svojega srca.«**

V hrupu ne moremo najti Boga. **Bog nas čaka v tišini.** Bl. mati Tereza pravi v svojem dnevniku: **»Ljudje, ki ljubijo Boga, ljubijo tišino.«** Bog ne govori po zvočnikih, temveč prihaja po valovih molka, kajti Večna Beseda je samo v molku slišna in razumljiva. **Če želimo živeti kot duhovni ljudje, se moramo pogosteje ustaviti v notranjem hramu srca, kjer začutimo melodijo tišine in molka ter zaslutimo bližino Boga.** Pred Njim se moramo umiriti in mu omogočiti, da nam pogleda v oči, v srce, v našo preteklost in sedanost, v skrite in prikrite koticke naše duše. Zato naj bi se večkrat umaknili v tišino, se poslovili od raztresenosti – zunanje in notranje – in vstopili v tišino duha in v molk besede, v katerem se gibljemo in smo. Ne samo puščavniki in menihi, tudi ljudje sredi vrveža življenja čutijo potrebo po tišini, molku in zbranosti. Žarko Petan nas opogumlja: **»Pojdite vase in tam ostanite!«** Hrup prazne duše. V tišini in molitvi pa se polni naše srce. Ko boste danes prestopili prag svoje farne cerkve – *pravočasno in ne v zadnjem trenutku* – in boste poslušali Božjo besedo in še pridigo, se bodo porajale najrazličnejše misli v glavah in srcih. Vsak bo Božjo besedo po svoje sprejel, tolmačil in razumel. Poznam družino blizu Ljubljane, ki se po nedeljski sv. maši in pred kosilom pogovarja o Božji besedi, ki so jo slišali in poslušali v cerkvi. Mati mi je pred kratkim povedala: **»To je duhovna vez, ki nas najbolj povezuje z Bogom in v družini.«** **V tišini poslušati, v molku premišljevati in z ljubečo pozornostjo govoriti!** Tako se bo vam in meni miza Božje besede pognila z bogatimi duhovnimi sadovi! *Jože Kopeinig*

Pon., 8. 8. Dominik	Ob 19. uri za + Tino Perme - <u>po maši srečanje članov ribniškega ŽPS-ta</u>
Tor., 9. 8. TEREZIJA B. OD KRIŽA (Edith Stein)	Ob 19. uri za + Antona Vidmarja
Sre., 10. 8. LOVRENC	Doma ne bo daritve – svete maše!
Čet., 11. 8. Klara (Jasna)	Ob 19. uri za + Jožefa Ladineka in Alojzijo ter Alojzija

Pet., 12. 8. Ivana Šantalska	Ob 19. uri za + Ivana Miheliča ter vse žive in + na Robnikovem
Sob., 13. 8. Poncijan in Hipolit	Ob 19. uri za + starše Horžen in Marijo Petrun
Ned., 14. 8. 20. NEDELJA MED LETOM Ob 8. uri na Sv. Antonu za vse + Krištanove Ob 10. uri pri »Mariji« LEPA NEDELJA na čast sv. MAKSIMILIJAN -u KOLBE -ju za + brata Antona Reflaka in starše <u>Spomin:</u> za + Marijo in Jožefa Hrastnika za vse + Ocvirkove za + Marijo in Nikolaja Urha ter Klaro Pečovnik (Le-te bodo ta dan darovane pri Sv. Jožefu v Celju in Petrovčah)	<p>Zgodi se, da pogovor s sodelavci, prijatelji ali sosedi nanese na verska vprašanja. Če takrat povemo, da smo verni in hodimo v cerkev ter imamo do teh vprašanj drugačno stališče, številnim ljudem to ni prav. Morda se celo nam zdi, da motimo enotnost mišljenja, ko pa je miselnost naše družbe velikokrat tako različna in daleč od krščanstva. Zato včasih mislimo, da bi bilo bolje, če bi molčali in ne bi povedali svojega mišljenja, ki smo ga oblikovali ob Kristusovem evangeliju. Marsikateri kristjan tudi pravi, da takrat, ko pogovor v družbi nanese na Boga, vero ali Cerkev, molči. <u>Prav to je narobe!</u> Zakaj bi vsi drugi imeli pravico povedati svoje mnenje, kristjani pa ne? In res je v naši družbi postalo skoraj že »normalno«, da vsakdo pove svoje mnenje, pa čeprav je to nestrpno in nemodro, kristjani pa ne. Nekateri krščansko prepričanje označujejo za preživeto in se zgražajo nad njim. Kristjani s svojim mnenjem »motimo«, vnašamo nemir ... In prav na to »zadrego« nas opozarja Kristus v današnjem evangeliju: »Odslej bo namreč v eni hiši pet razdeljenih: trije proti dvema in dva proti trem.« Kristus poudarja, da se bo njegov učenec razlikoval od drugih in doživel nasprotovanja: »Mislite, da sem prišel na zemljo prinašat mir?« <u>Kristus jasno pove</u>, da bodo glasniki Boga vedno koga motili. Kristjan bo lahko nad dejstvom, da bo njegovo mnenje v javnosti stalno naletelo na zavračanje in nasprotovanja, tudi obupal. Težko je sam plavati proti toku. Zato bo lahko celo zapustil Kristusa. <u>A današnje drugo berilo pa nam ponuja drugačno rešitev.</u> Pokaže nam, kje naj dobivamo moč, da bomo vzdržali to napetost: »Uprimo oči v Jezusa.« Svoj pogled ne imejmo uprt kamorkoli, ampak v Kristusa, ki je »od grešnikov pretrpel tako nasprotovanje.«</p> <p>Samo če bomo imeli oči uprte v Kristusa, se v naših dušah ne bomo »utrudili in omagali«, ampak bomo zmogli prestati »nasprotovanje«. Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem</p>

Na praznik **Marijinega vnebovzetja**, ki ga imenujemo tudi **veliki šmaren**, in ga obhajamo 15. avgusta, je priložnost, da **kot družina ali skupaj s prijatelji poromamo v katero od romarskih središč**. Če to ni možno, lahko našo nebeško mater Marijo pozdravimo v kateri od drugih cerkva, pri njenem oltarčku, kapelici ali drugem znamenju. Vesela bo našega obiska in iskrene molitve (tako zahvale, kot priprošnje). Lahko se ji izročiš s tole ali podobno molitvijo:

**Spomni se, o premila Devica Marija,
 da še nikdar ni bilo slišati, da bi ti koga zapustila,
 ki je pod tvoje varstvo pribežal, tebe pomoči prosil**

in se tvoji prošnji priporočal.
S tem zaupanjem hitim k tebi, o devic Devica in Mati.
K tebi pridem in pred teboj zdihujoč grešnik stojim.
Nikar ne zavrzi, o Mati Besede, mojih besed,
temveč milostno me poslušaj in usliši. Amen. Po: Pridi, otrok moj

Pon., 15. 8.
MARIJINO
VNEBOVZETJE

Ob 8. uri
 za + Ivana
 Pogača ter
 vse + Rokove

Ob 10. uri
 na Sv. Antonu
 za vse
 + Pušnikove

Marija je šla obiskat teto Elizabeto. Obe ženi sta spočeli otroka na nenavaden način. Elizabeta je bila že priletna, Marija pa devica. Obe sta spočeli po posebnem Božjem načrtu. **Marija se je v Magnifikatu spraševala, zakaj ji je Bog storil tako velike reči. V Svetem Duhu je spoznala, da Bog povišuje male in tiste, ki v očeh sveta ne veljajo dosti. Iz vsega srca je zapela pesem Magnifikat - Moja duša poveljuje Gospoda.** Marija je začutila, da navidez mala vloga, ki jo ji je Bog namenil, je v resnici nezaslišane vrednosti v zgodovini odrešenja. Marija je bila vsa začudena, kako da je Bog prav njo izvolil za Odrešenikov mater. "Seveda," bomo rekli, "biti Odrešenikova mati, je res nekaj izrednega." A zavedati se moramo, da je **to izrednost Marija odkrila le v Svetem Duhu.** Kajti v Nazaretu so se ljudje do nje obnašali kot do ubožne žene in matere, ki ne pomeni nič nenavadnega. V Nazaretu ni imela posebne veljave.

Vsakemu od nas je Bog namenil določeno vlogo v odrešenjskem načrtu. Morda se nam zdi majhna in nepomembna. Vendar pomislimo, **kako velika čast je biti Božji sodelavec!** Velikokrat tožimo, da druge bolj cenijo kot nas. Zanimivo, da vedno gledamo na tiste, ki so na višjih položajih in se zdi, da jim v življenju vse teče kot namazano. **Učimo se od Marije! Posnemajmo njene drže! Znajmo se z njo veseliti velikih božjih del!** Ali ni vseeno, če sem navadna gospodinja, čistilka, kmetovalec, delavec, uradnik ali eden izmed tistih nekaj najbogatejših? Z vsakim ima Bog poseben načrt. Če se neskončno veliki Bog nagne k meni in mi zaupa določeno nalogo, potem moram biti nezaslišano dragocen. Kako nepomembno je, če ljudje o meni slabo govorijo, me cenijo ali ne, sem reven ali bogat. **To je vsebina Magnifikata! Tudi vsak od nas bi moral zapeti Magnifikat - Moja duša poveljuje Gospoda.** Poskušajmo ga zapeti ali moliti ob kakšnem tistem trenutku. Morda ga počasi preberimo. Spoznali bomo, da je Bog tudi nam storil velike stvari. **Z Marijo, našo materjo v nebo vzeto, zapojmo "Moja duša poveljuje Gospoda! Slavim te Gospod, ker si mi podaril življenje. Dal si mi posebno nalogo, ki jo samo jaz lahko izvršim. Moj Bog, kako velika je tvoja ljubezen do mene! N. N.**

Tor., 16. 8.
 Rok

Ob 8. uri
 Za + Marjana Ertla

DUHOVNE VAJE

Od 16. do 20. avgusta bodo v Domu duhovnosti v Kančevcih duhovne vaje za duhovnike. Vodil jih bo **p. Branko Cestnik CMF.** Duhovne vaje se pričnejo z večerjo ob 19. uri in končajo s kosilom ob 12. uri. **Gospod sam nas vabi, naj v duhovnih vajah odkrijemo, kaj nas vodi v**

<p>ZA DUHOVNIKE</p>	<p><i>globino. Duhovne vaje naj nas povežejo v duhovniškem bratstvu, da bomo v dneh duhovne zbranosti poglobili in utrdili vero ter si nabrali novih duhovnih moči za naše poslanstvo.</i></p>
<p>Sre., 17. 8. Hijacint</p>	<p>... na duhovnih vajah ... za + Vilija Goloba</p>
<p>Čet., 18. 8. Helena (Alenka)</p>	<p>... na duhovnih vajah ... za + Antonijo Verdnik</p>
<p>Pet., 19. 8. Janez Eudes</p>	<p>... na duhovnih vajah ... za + Alojzijo Ladinek</p>
<p>Sob., 20. 8. Bernard</p>	<p>Doma ne bo daritve – svete maše!</p>
<p>Ned., 21. 8. 21. NEDELJA MED LETOM</p> <p>Ob 8. uri na Sv. Antonu za + Čavkove starše in dve sestri</p> <p>JERNEJEVA NEDELJA Ob 10. uri procesija z Najsvetejšim nato daritev za + Sabino Mihelič, obl in Franca</p> <p>za + Justino Ovčar, obl.</p> <p>Duhovni voditelj: franciškan p. Marjan Čuden, provincialni minister</p>	<p>Prvo berilo iz knjige preroka Izaija poudarja, da je odrešenje namenjeno vsem, saj pravi: »Pripeljali bodo vse vaše brate izmed vseh narodov v dar Gospodu« in: »Prišel bom, da zberem vse narode in jezike ...« Bog je Bog za vse. Ne gleda na narodno, jezikovno, rasno ali kakšno drugo pripadnost. Zanj smo vsi ljudje sinovi in hčere, njegovi otroci in vsakega izmed nas neizmerno ljubi. Ljudje se sami oddaljujemo od njega. Ločnica gre po sredi našega srca. Tam se človek odloči, ali bo pripadal Bogu ali ne. Za Boga so pomembna dejanja, ki izhajajo iz našega odnosa do njega. Jezus je v današnjem evangeliju zelo jasen in oster, ko opisuje, kaj nas loči od Boga. Ko bomo začeli trkati na zaprta vrata in se sklicevati, da smo z njim »jedli in pili in je po naših ulicah učil«, nam bo odgovoril: »Ne vem, od kod ste. Pojdite proč izpred mene vsi, ki delate krivico!« Kristus nas ne pozna, če se iz našega življenja ne pozna, da smo njegovi. Sklicevanje na poznanstvo z njim nam ne bo pomagalo, če nismo živeli, kot nas uči. Najbrž že vidimo veliko »kandidatov«, ki bi jim Kristus lahko naslovil besede, da jih ne pozna, ker ni dovolj, da se sklicujejo na svoje krščanstvo. Ali niso to tisti, ki gredo dvakrat na leto k maši, dajo krstiti otroke in zahtevajo cerkveni pogreb za svoje bližnje, a živijo tako, kot da niso nikoli slišali za Kristusa? Ali ne spadajo sem ljudje »polovičnega« krščanstva, ki občasno hodijo k maši, jo po možnosti zamudijo, stojijo nekje zadaj in ne sodelujejo pri župnijskem življenju in dobroti ter jemljejo Božjo in duhovnikovo besedo z veliko rezervo? Nedvomno spadajo vsi ti med možne naslovljence Jezusovih besed: »Ne vem, od kod ste.« Toda nič manj nis(m)o v nevarnosti ljudje, ki hodimo redno k maši, celo sodelujemo v življenju Cerkve, pa je naše srce in so naši medsebojni odnosi, skratka naše življenje tako, da se nam ne pozna, da smo Kristusovi. Ni dovolj sklicevanje na »poznanstvo« z Jezusom.</p>
<p>Od 22. 8. do 3. 9. 2016 sem »zdoma«!</p>	<p><u>Ta čas me bo nadomeščal:</u> g. Marko Drevenšek (tel.: 02/876 11 77 ali GSM 041/559 549)</p>

IZROČITEV MATERI BOŽJI IN MARIJINEMU BREZMADEŽNEMU SRCU

Na praznik Marijinega vnebovzvetja, 15. avgusta 1992, se je slovenski narod posvetil (izročil) Materi Božji. Slovenski škofje so takrat poudarili, kako pomembno vlogo je imelo češčenje Božje Matere za zgodovino našega naroda. **Če se ozremo v zgodovino slovenskega naroda in vernost naših prednikov skozi različna obdobja zgodovine, opazimo, kako je versko življenje med njimi cvetelo v obdobjih, ko je bila razširjena živa in zdrava pobožnost do Božje Matere. In obrnjeno: V obdobjih, ko je usihala pobožnost do Marije, je usihala tudi vernost med našimi predniki.** Kdor v luči vere gleda in spremlja zgodovino slovenskega naroda, ne bo mogel prezreti vere in velikega zaupanja ljudi, da nad njimi bedi Marijina materinska ljubezen in varstvo. V težkih obdobjih zgodovine in velikih stiskah so se zato naši očetje in matere zatekali k Mariji, ki nam je ohranila vero in ljubezen, da smo obstali kot narod, vse do današnjih dni. **Še prav posebej letos, ko obhajamo srebrni jubilej slovenske samostojnosti, hočemo obnoviti svojo posvetitev Božji Materi! V posvetilni molitvi bomo izročili Mariji najprej sebe.** Prosili jo bomo, da bi v molitvi in pokori spreminjali svoja srca, da bo tako naša vera rasla in se poglobljala, da bodo naša srca bolj uglašena z Marijinim srcem ter bomo gorečnejši v spolnjevanju Božje volje. (...) **Vse dogajanje, tako ob prazniku Marijinega vnebovzvetja, ki je na poseben način praznik vernosti slovenskega naroda, ter prav tako obisk fatimske Matere Božje (op. p.: dekanija Radlje – Vuzenica: 18.–19. septembra), naj poživi naše zaupanje do Božje Matere in v njeno materinsko varstvo. Po naših zaupnih molitvah in po osebнем spreobrnjenju želimo biti njej, ki je naša Mati, še bolj podobni in s tem vrednejši njene materinske priprošnje in nebeških darov, za katere skupaj z nami prosi pri Sinu.** SSŠ 8/2016

Ned., 28. 8.

22. NEDELJA MED LETOM

Gost in duhovni
voditelj:

**generalni vikar
g. Janez Lesnika**

Ob 8. uri
na Sv. Antonu
za + Branka
Repnika

LEPA NEDELJA

na Janževskem
vrhu
na čast

**»MUČENIŠTVA
JANEZA
KRSTNIKA«
ob 10. uri**

Zdrava pamet govori, da se ni modro prehitro hvaliti in iskati slavo. Na zdravo ponižnost so opozarjali že poganski misleci. Tudi svetopisemski Sirah v prvem berilu pravi: **»Otrok, opravljaj svoja dela v ponižnosti, potem boš priljubljen pri ljudeh, ki so Bogu po volji«** (Sir 3,17–18). In nenazadnje Kristusov opomin po skromnosti in ponižnosti v priliki iz današnjega evangelija ne preseneča, saj ga lahko uvrstimo med pozive drugih modrecev človeštva. Pa vendar se Kristusov govor o ponižnosti razlikuje od drugih priporočil. **Kristus govori o ponižnosti v zvezi z Božjim kraljestvom.** Gostija v Božjem kraljestvu ima drugačno razporeditev sedežev, kot je »sedežni red« pri uradnih sprejemih. Tam velja, da bo **»vsak, ki se povišuje, ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.«** **Sam Kristus, ki je prvi v Božjem kraljestvu, je vzor ponižnosti, saj »je sam sebe ponižal tako, da je postal pokoren vse do smrti.«** Kristusova ponižnost je v službi **Božjega kraljestva in odrešenja, saj nam s tem, ko v ponižnosti sprejme križ, prinese odrešenje.** Ponižen je lahko tisti, ki je v Kristusu in se mu pridruži pri odrešenjskem delu. **Kdor je s Kristusom, zmore zaradi Kristusa in njegove ponižnosti, ki temelji na ljubezni, biti ponižen.** Kot vsako krepost moramo namreč tudi ponižnost uvrstiti v **območje ljubezni.** Ponižnost brez ljubezni je lahko pomanjkanje samozavesti ali celo samozaničevanje, storjena **v ljubezni pa je hoja po Kristusovih stopinjah in v službi odrešenja.** Zato Kristus, potem

za + Marijo Krautberger in vse + na Urnautovem <i>Spomin:</i> za žive in + lovce LD Janžev vrh nato procesija z Najsvetejšim	ko spregovori o ponižnosti, to poveže z ljubeznijo, ko v drugem delu evangelija govori, kako prava ljubezen povabi na gostijo – se pravi je radodarna in rodovitna – najprej tiste, ki so na robu družbe (»uboge, pohabljene, hrome, slepe«), skratka tiste, ki nam »ne morejo povrniti«. <u>Ponižnosti ne moremo ločiti od ljubezni. Prosimo Gospoda, da bi imeli ljubezen do Kristusa in bi se iz te ljubezni darovali za druge ter bili ponižni zaradi ljubezni in v ljubezni.</u> Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem
---	---

**O Marija, Mati usmiljena, Mati v nebesa vzeta,
Daj nam veselja in miru in pomagaj, da bomo drug drugemu izkazovali prav takšno
umiljenje, kakršno ti po svoji milosrčnosti naklanjaš nam. (mati Terezija)**

Ned., 4. 9. 23. NEDELJA MED LETOM Prva nedelja – darovanje za potrebe župnij Po eni ali drugi sv. maši, vpisi prvošolcev v veroučno šolo! Ob 8. uri za vse + v družinah Rižnik in Čas ter Božji blagoslov in varstvo v družini Ob 10. uri na Sv. Antonu za vse + Kunove Ob 11.30 za + Marijo Junker	Trde so Jezusove besede, ki nam jih podaja sv. Luka na 23. navadno nedeljo. Kako naj jih razumemo? Ljudje smatramo tostranske načine življenja, kot so zakon, družina, prijateljstvo, imetje, delo, kot nekaj dokončnega. Kot da bi v vsem tem bila naša rešitev - naš Bog. In sedaj pride na lepem Jezus, da vse to ni naša rešitev, to ni naš Bog. Le On je naš Bog in Odrešenik. Ob teh Jezusovih besedah padejo vsa dosedanja merila. Lestvico vrednot moramo predrugati. To sicer ne pomeni, da bi zakon, družina, prijateljstvo, premoženje, izgubili svojo veljavo. Vendar jih moramo odslej gledati v luči hoje za Kristusom. Hoja za Kristusom ni zanikanje in uničenje človeških odnosov. To bi nasprotovalo Jezusovi zamisli. Nasprotno, saj je Jezus postavil zakon kot zakrament! Kot znamenje Božje ljubezni med ljudmi, kot eno od poti k Bogu. S tem ko Boga postavimo v središče svojega življenja, dobijo tudi človeški odnosi pravo vrednost. Če se predamo Jezusu, se osvobodimo egoizma in naših omejenosti in res zaživimo sproščene odnose. Dokler smo v skrbeh in strahu za lastno varnost, lasten užitek in imetje, toliko časa smo pravzaprav zaprti vase in se nismo sposobni drugemu odpreti. Šele ko se človek zaveda, da ima zagotovljeno prihodnost, in da ga spremlja Očetova roka, potem lahko res zaživi v pravem pomenu besede. Hoja za Kristusom nam šele omogoča, da v polnosti zaživimo v zakonskem, družinskem in prijateljskem odnosu. Jezus želi, da se vsak posameznik in vsaka skupina vpraša, če resno želi hoditi za njim. Tako se lahko krščanska družina zapre Božjemu klicu, če svojemu članu brani, da bi se popolnoma posvetil oznanjevanju Božjega kraljestva. Seveda smo vsi poklicani k hoji za Kristusom, ne le duhovniki, redovniki in redovnice. <u>Za to gre, da se odpremo Božjemu klicu, se prepustimo Božji volji po zgledu Jezusa Kristusa.</u> N. N.
NAMEN APOSTOLATA MOLITVE	Da bi se starše in učenci zavedali, kako pomembna sta verska vzgoja in verouk.

VEROUK 2016/17 ... Z novim veroučnim šolskim letom uvajamo novost. Po novem si boste veroučne učbenike in pripomočke preskrbeli oz. kupili v Slomškovi knjigarni v Mariboru in ne več v župnišču. Seznam veroučnih učbenikov in pripomočkov je objavljen na spletni strani župnije. Liturgični zvezek bodo veroučenci prejeli pri verouku in je »gratis«, za »Bog lonaj« - dar župnije.

Hvala za vaše razumevanje in na veselo snidenje pri verouku!

<p>Pon., 5. 9. Mati Terezija</p>	<p>Ob 19. uri za + Barbaro Verovnik Moric</p>
<p>Tor., 6. 9. Zaharija</p>	<p>Ob 19. uri za + Filipa Ramšaka</p>
<p>Sre., 7. 9. Regina</p>	<p>Ob 8. uri za žive in + župljane</p>
<p>Čet., 8. 9. MARIJINO ROJSTVO – MALI ŠMAREN Dan češčenja, molitveni dan - vsakoletna slovesna izpostavitev Najsvetejšega - v župniji Ribnica na Pohorju Ob 8. uri za + Antonijo Pušnik, roj. Šantl Ob 11.30 za + Petra Skarlovnika Ob 19. uri za + Milana Založnika</p>	<p><i>Globoko sem prepričan, da ima vsak človek na tem svetu poslanstvo, ki ga lahko izpolni samo on in nihče drug, in da ne odide s tega sveta, ne da bi ga izpolnil. In izpolnjevanje tega poslanstva je preprosto: živeti, kar pa ne pomeni samo obstajati, preživljati čas, minevati, temveč odgovarjati na vprašanja, ki nam jih postavlja življenje. To so težka vprašanja. Saj jih poznate. Zahtevne odločitve, težke preizkušnje, nove, nepoznane življenjske situacije, trenutki negotovosti in strahu in obupa in še mnogo podobnega. A ta vprašanja niso naključna. V ozadju vseh teh vprašanj je Božji načrt za naše življenje in vedno isto, temeljno vprašanje, ki nam ga preko življenja postavlja Bog: »Hočeš živeti?« Eno takšnih vprašanj je vprašanje devici Mariji. Mojzesova postava pravi, naj se mlado ženo, ki k svojemu možu ne pride kot devica, odpelje k vratom njenega moža in se jo tam do smrti posuje s kamenjem. Marijo zato vprašanje, ali naj postane Jezusova mati, vznemiri, jo prestraši. To naredijo vsa življenjska vprašanja. In vendar je edini pravi odgovor na vsako življenjsko vprašanje enak odgovoru Device Marije: »Kljub vsemu sprejemem življenje. Kljub vsemu – hočem živeti!« Kajti odgovarjati na vprašanja, ki nam jih postavlja življenje, ne pomeni nič drugega kot ljubiti življenje, kakršno je. Sprejeti življenje in mu pustiti, da te spremeni. Da te naredi takega, kakršen moraš postati, da izpolniš svoje poslanstvo. Praznik Marijinega rojstva je tako odločitev za življenje. Vedno znova reči življenju »da« ter odpovedati se jamranju in nerganju, dolgčasu in življenju v vati. S tem se začne vstop Boga v človeka. Tako se začne odrešenje. Ko rečem: »Hočem živeti.« Kar je enako kot: »Hočem, da me ljubiš,« in »Hočem ljubiti.« Beseda za srce</i></p>
<p>Pet., 9. 9. Peter Klaver</p>	<p>Ob 19. uri za + starše Zapečnik ter brate in sestre</p>
<p>Sob., 10. 9. Nikolaj Tolentinski</p>	<p>Dan češčenja, molitveni dan - vsakoletna slovesna izpostavitev Najsvetejšega - v župniji Sv. Anton na Pohorju</p>

Ob 9. uri za + Angelo Žvikart
Ob 10.30 za žive in + v družini Žebrek
Ob 19. uri za + Ivana Planinšiča

Ned., 11. 9.
**24. NEDELJA
MED LETOM
KATEHETSKA
NEDELJA**

**Začetek novega
veroučnega leta**

Ob 8. uri
za vse +
Brišnikove in
Jerebove

Ob 10. uri
Za + Franciško in
Antona Ciglarja
ter Darinko
Grušovnik

Ob 11.30
na Sv. Antonu
pri lovski koči
za + Alberta
Kebra

Spomin:
za žive in + lovce
LD Orlica Vuhred

*Pred svojo smrtjo je pisatelj Dostojevski poklical k sebi ženo in otroke ter prosil naj mu preberejo priliko o izgubljenem sinu. "Otroci moji," je dejal, "nikdar ne pozabite tega, kar ste pravkar slišali. Vedno zaupajte v Boga in nikdar ne podvomite o njegovi usmiljenosti". Vse prilike v Lukovem evangeliju govorijo o božjem usmiljenju. Z njim razbija Jezus malike in neprimerne predstave, ki si jih delamo o Bogu. Jezus prikaže Boga kot pastirja, ki gre za izgubljeno ovco. Čeprav je noč in brije veter, pastir išče izgubljeno ovco. Prav tako Bog. Učlovečil se je in se napotil od vseh zapuščen iz Jeruzalema na grič Golgota na križ. Bog je kot gospodinja, ki je izgubila dražmo. V potu svojega obraza jo išče po vsej hiši. Bog torej ne pošilja drugih v "žerjavico po kostanj", ampak gre sam. Toda Bog ne naredi le vse, da bo pridobil izgubljenega človeka, ampak je resnično vesel, ko ga najde. To veselje hoče deliti z drugimi. Bog je kot oče, ki spoštuje voljo svojega sina in ga pusti, da odide v svet, da bi si sam krojil svojo usodo. Bog ni tiran, ki bi nasilno držal otroke v svoji hiši. Spoštuje svobodo. Vendar, ko se skesani sin vrne k Očetu, ta ne čaka v hiši, da bi užival nad ponižanim in poraženim sinom. Nasprotno, poln je usmiljenja, ko ugleda svojega sina. Ne ostane v hiši, ampak teče mu naproti, ga objame in poljubi. **Človeško je skoraj nemogoče dojeti veličino Božjega usmiljenja. Božji poljub za izgubljenega človeka je Jezus Kristus. Božja ljubezen presega človeško razumevanje in moč.** Bog pa nas vabi, da tudi mi ljubimo na tak način. Sami od sebe seveda tega nismo zmožni. Človeško srce je premajhno in prekrhko za tako ljubezen. Vendar, **če se prepustimo Jezusu**, kot so to delali svetniki, **potem on ljubi po nas**. Kot pravi psalmist: "Zares, s teboj pretečem nadzidek, s svojim Bogom preskočim zidovje" (Ps 18, 30). N. N.*

ŽUPNIJSKO - SVETOLETNO - ROMANJE ... 8. oktobra 2016:

Ob 7.00 odhod izpred župnijske cerkve ... **ob 9.00** sv. maša – daritev v baziliki **Matere Božje v Petrovčah** ... **ob 11.00** »zgodnje« kosilo v **Domu sv. Jožefa** – Duhovno prosvetnem centru v Celju nato kratek ogled Doma ... **ob 15.00** ogled **Muzeja Baroka** in »večernice« pri sv. Roku v Šmarju pri Jelšah. Dar za romanje je 25 € po osebi. Vabljeni!

Župnija Ribnica na Pohorju in Sv. Anton na Pohorju
Tel.: 02/88 80 563 (župnijska pisarna) ali 031/630 081 (Fredy Mlinarič, župnik)

fredi.mlinaric@rkc.si; fredim@siol.net

<http://www.zupnjaribnicanapohorju.si>; <http://www.svetiantonnapohorju.si>